

== ХУДОЖНИКЪ ==

Година I.
1905—1906.

ИЛЮСТРОВАНО ЛИТЕРАТУРНО-ХУДОЖЕСТВЕНО СПИСАНИЕ

(ПРИЛОЖЕНИЕ НА СПИСАНИЕТО „БИБЛИОТЕКА“).

Стопанинъ **П. ГЕНАДИЕВЪ**, — София.

Брой 8 и 9
15 януарий

Х. Хавенитъ — Рождество Христово.

Старий букъ уплашено изгледа
Черни си хралупени гърди . . .
Какъ минаха, какъ ли отлетѣха
Толкозъ вѣка, пролѣти, нощи? . .

Въ птиче гнѣздо змия попълзѣла,
Гракналъ гарванъ на върха му бди.
Стари букъ умислено приведе
Клоне надъ хралупени гърди.

Арсений Иовковъ.

Есень дойде.

Т. Штормъ.

Стъпки ми по полето туптятъ,
Иземи други глухо ехтятъ;
Есень дойде, далечъ пролѣтѣта —
Видѣ ли нѣвга щастѣ свѣта?
Гжста мъгла набоколъ се рѣй,
Пусто небе, земята чернѣй, —
Ахъ, да не бѣхъ прѣзъ мая тукъ азъ!
Младость, любовъ — какъ хврѣкна завчасъ!

Прѣвелъ: Ал. Балабановъ.

(Лермонтовъ)

* * *

Менъ тжжно е затуй, че любя те безкрайно,
И зная: твоята младость цвѣтуща, нѣжна, сяйна,
Мълвата ще затрие съ коварно си гонене.

За всѣкой свѣтълъ день ил' сладко мгновене
Съсъ сълзи и тжга ще платишь на сждбата.
Менъ тжжно е . . . затуй, че сявга си засмята.

Прѣведе Paolo.

